

דלקות עטין מגורמים סיקרוביאליים סביבתיים בישראל

שמוליק פרידמן
"החקלאית"

דלקות העטין גורמות לפגיעה בבריאות הפרה ומביאות להפסד כלכלי רב לרפתן.
ד"ר שמוליק פרידמן, המנהל המקצועי של המערך הארצי לבריאות העטין (מאנ"ה), מביא המלצות מעשיות מאוד למניעה ולטיפול.

חיידקים זו הוא סביבת הפרה, זאת בניגוד לחיידקים המדבקים, אשר מקורם בד"כ מהעטין עצמו, או יותר נכון, מחלב נגוע המופרש מפרה חולה, בדלקת עטין. ניתן להבין מכאן, כי דרכי ההדבקה, המניעה, הטיפול והצלחת הטיפול, הנם שונים בכל קבוצת חיידקים לפי הגדרתם. כפועל יוצא מהאמור, חובה עלינו תמיד לדעת: נגד מי "נלחמים"? איך עושים זאת בצורה היעילה, הזולה והמקצועית ביותר? והעקר, איך מוניעים את הנגיעות החדשה בעדר, מקבוצת חיידקים זו, השכיחה במיוחד והמאפיינת את הנגיעות התורן עטינית, ברפת הישראלית.

איך ומתי מתרחשת הדבקת העטין בחיידקים סביבתיים?

הדבקה בחיידקים סביבתיים מתרחשת בעקר, במגע קצה הפטמה עם צואה, רפד, מים ושתן, המזוהמים בחיידקים אלו. עקר התהליך יתרחש כאשר, שריר סוגר פי הפטמה, הבריא והתקין לא נסגר עדין, בסיום החליבה (זמן ממוצע לסגירה, לפחות 45 דקות) או לחילופין, עקב פגיעה בשלמות קצה הפטמה (סדקים, פצעים וחבלות), המונעים את פי הפטמה מלהסגר, באופן מושלם.

במקרים אחרים, בהם עקב לחץ וגודש רב של החלב (אי חליבת פרות בזמן, גירוי מקדים מאוד לזמן החליבה, עמידה, זמן רב בחצר ההמתנה, התזה תחתית של מים, בעוצמה לכיוון העטין), תתכן "פריצה" מקדימה של חלב, זמן רב לפני ביצוע החליבה עצמה. אפשרות נוספת לזיהום העטין בחיידקים סביבתיים, היא עקב

מבוא
הגורמים הפתי גונים לדלקות עטין מתחלקים לשתי קבוצות עיקריות: חיידקים מדבקים וחיידקים סביבתיים. בראשונים נכללים החיידקים: סטאפ. אוראוס, סטרפ. אגלקטיא, מיקופלסמה, ק.ב. בוביס (מדבק מישני), סטרפ. דיסגלקטיא (חצי מדבק) וסטרפ. קבוצה G. לקבוצת חיידקים זו לא נתייחס במאמר זה.

נותרו אם כן, בקבוצת החיידקים השניה "הסביבתיים" המורכבת גם היא, משתי קבוצות עיקריות: הקוליפורמים והסטרפטוקוקים הסביבתיים. המקור להמצאותה של קבוצת

דלקות עטין מגורמים מיקרוביאליים סביבתיים בישראל

שמוליק פרידמן | "החקלאית"

דלקות העטין גורמות לפגיעה בבריאות הפרה ומביאות להפסד כלכלי רב לרפתן. ד"ר שמוליק פרידמן, המנהל המקצועי של המערך הארצי לבריאות העטין (מאל"ה), מביא המלצות מעשיות מאוד למניעה ולטפול.

חיידקים זו הוא סביבת הפרה, זאת בניגוד לחיידקים המדבקים, אשר מקורם בד"כ מהעטין עצמו, או יותר נכון, מחלב נגוע המופרש מפרה חולה, בדלקת עטין. ניתן להבין מכאן, כי דרכי ההדבקה, המניעה, הטיפול והצלחת הטיפול, הנם שונים בכל קבוצת חיידקים לפי הגדרתם. כפועל יוצא מהאמור, חובה עלינו תמיד לדעת: נגד מי "נלחמים"? איך עושים זאת בצורה היעילה, הזולה והמקצועית ביותר? והעקר, איך מונע עים את הנגיעות החדשה בעדר, מקבוצת חיידקים זו, השכיחה במיוחד והמאפיינת את הנגיעות התורן עטינית, ברפת הישראלית.

איך ומתי מתרחשת הדבקת העטין בחיידקים סביבתיים?

הדבקה בחיידקים סביבתיים מתרחשת בעקר, במגע קצה הפטמה עם צואה, רפד, מים ושתן, המזוהמים בחיידקים אלו. עקר התהליך יתרחש כאשר, שריר סוגר פי הפטמה, הבריא והתקין לא נסגר עדין, בסיום החליבה (זמן ממוצע לסגירה, לפחות 45 דקות) או לחילופין, עקב פגיעה בשלמות קצה הפטמה (סדקים, פצעים וחבלות), המונעים את פי הפטמה מלהסגר, באופן מושלם.

במקרים אחרים, בהם עקב לחץ וגודש רב של החלב (אי חליבת פרות בזמן, גירוי מקדים מאוד לזמן החליבה, עמידה, זמן רב בחצר ההמתנה, התזה תחתית של מים, בעוצמה לכיוון העטין), תתכן "פריצה" מקדימה של חלב, זמן רב לפני ביצוע החליבה עצמה. אפשרות נוספת לזיהום העטין בחיידקים סביבתיים, היא עקב

מבוא

הגורמים הפתי גונים לדלקות עטין מתחלקים לשתי קבוצות עיקריות: חיידקים מדבקים וחיידקים סביבתיים.

בראשונים נכללים החיידקים: סטאפ. אוראוס, סטרפ.

אגלקטיא, מיקופלסמה, ק.ב. בוביס (מדבק מישני), סטרפ. דיסגלקטיא (חצי מדבק) וסטרפ. קבוצה G. לקבוצת חיידקים זו לא נתייחס במאמר זה.

נתרכז אם כך, בקבוצת החיידקים השניה "הסביבתיים" המורכבת גם היא, משתי קבוצות עיקריות: הקוליפורמים והסטרפטוקוקים הסביבתיים. המקור להמצאותה של קבוצת

